

statens driftsudgifter til børne- og ungdomsforsorgens døgninstitutioner. Efter gennemførelsen af cirkulærets regler, der har givet de lokale børne- og ungdomsværn en vidtgående skønsmæssig adgang til at undlade at pålægge forældrene bidrag, må det skønnes, at forældrebetalingen udgør ca. 2-3 pct. af statens driftsudgifter for døgninstitutionerne, hvilket i finansåret 1971-72 svarede til ca. 3-4 mill. kr. af et budget på ca. 150 mill. kr.

Socialstyrelsen, der ikke selv har noget at gøre med betalingsfastsættelsen, har indhentet udtalelser om spørgsmålet fra Landsforeningen af børne- og ungdomsværn og Københavns børne- og ungdomsværn.

Landsforeningen anfører, at anvendelse af bidragsbetaling sker i meget ringe omfang og oftest kun med mindre beløb.

Københavns børne- og ungdomsværn har i sager om betalingsfritagelse siden 1966 fulgt en liberal praksis, hvorefter man i et overvejende antal sager har fundet, at anbringelsen uden for hjemmet har et behandlingsmæssigt sigte, hvorfor der ikke bør opkræves betaling af forældrene.

Spørgsmål 153:

Foreligger der en statistik over revalideringsresultater, som er nyere end de oplysninger, der fremgår af „Svendborg-undersøgelsen 1968“?

Svar (oktober 1973):

Siden revalideringscentrenes oprettelse pr. 1. april 1961 er disses virksomhed belyst gennem udsendelse af årlige statistiske oversigter. Der henvises til vedlagte*) af socialstyrelsen i januar 1973 udsendte revalideringsstatistik for 1971-72.

Der er ikke siden 1968 foretaget en efterundersøgelse svarende til den såkaldte „Svendborg-undersøgelse“.

Spørgsmål 154:

Vil ministeren overveje i lovforslaget at indføre en bestemmelse, der svarer til mødrehjælpslovens § 1, 1. punktum, med henblik på at sikre en videreførelse af det forebyggende arbejde for gravide kvinder og for kvinder med små børn, der hidtil er foregået i henhold til nævnte lovbestemmelse?

Svar (oktober 1973):

Bestemmelsen i mødrehjælpslovens § 1, 1. punktum, er enslydende med den oprindelige bestemmelse i lov nr. 119 af 15. marts 1939: „Ved det offentliges foranstaltning oprettes mødrehjælpsinstitutioner, som har til formål at give svangre kvinder personlig social og juridisk bistand, råd og vejledning med hensyn til deres svangerskab, herunder om den hjælp af økonomisk og lægelig art, der under svangerskabet og efter fødslen står til rådighed for dem selv eller til hjælp ved forsørgelse af det ventede barn“.

Pligten til at yde denne sociale og juridiske bistand er omfattet af bestemmelserne i lovforslagets § 28 og 29 som en del af de sociale udvalgs almindelige forpligtelse til at rette tilbud om vejledning og rådgivning til enhver, som må antages at trænge hertil. For at sikre videreførelsen af det forebyggende arbejde på dette særlige område vil det i det cirkulære, der skal udarbejdes om kommunernes rådgivningsarbejde, blive understreget, at mødrehjælpsens hidtidige arbejde skal videreføres.

Spørgsmål 155:

Hvorledes agter ministeren at sikre, at såvel det almene oplysningsarbejde om svangerskabsforebyggelse som de antikonceptionelle klinikker, der har været knyttet til mødrehjælpen, fortsætter? Vil ministeren overveje at indføre en særlig bestemmelse, hvorefter det påhviler amterne (eventuelt kommunerne) at varetage disse opgaver?

Svar (oktober 1973):

Regler om oplysningsarbejde vedrørende svangerskabsforebyggelse og om seksualklinikker findes i loven af 7. juni 1972 om svangerskabshygiejne og fødselshjælp, der hører under indenrigsministeriet.

Socialministeriet har derfor — som anført i svaret på spørgsmål 101 — rettet henvendelse til indenrigsministeriet om den fremtidige varetagelse af mødrehjælpsens virksomhed på dette område.

Spørgsmål 156:

Mødrehjælpsinstitutionerne er pålagt visse opgaver i forbindelse med administrationen af lov om svangerskabsafbrydelse, lov om

*) Udeladt her.